

Forfatter: Saxo

Titel: Udrag fra Saxos Danmarkshistorie

Citation: Saxo: "Saxos Danmarks historie", i Saxo: *Saxos Danmarks historie*, udg. af Oversat af Peter Zeeberg ; Illustreret af Maja Lisa Engelhardt , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Gad, 2000. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-saxoval-shoot-idm140622284674800.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Saxos Danmarks historie

I den samme stille nat var Hjalte, den bedste og mest pålidelige af alle kongens stormænd, gået ud på landet for at hygge sig i en piges arme. Men da han til sin forbløffelse i det fjerne hørte den tiltagende larm fra kampen, satte han tapperhed over nydelse og foretrak at opsøge krigens sorg og fare frem for at give sig hen til kærlighedens søde fristelser. Hvor må denne kriger have været sin konge dybt hengiven! Han kunne have holdt sig væk og undskyldt sig med at han ikke vidste hvad der foregik, men fandt det rigtigere at udsætte sig for åbenlys livsfare end at redde livet for at følge sine lyster. Ved afskeden spurgte hans elskerinde hvor gammel en mand hun skulle gifte sig med hvis hun nu mistede ham. Hjalte bad hende komme nærmere som om han ville hviske noget til hende, og i sin forargelse over at hun sådan ledte efter en ny elsker til at afløse ham, skar han næsen og af hende og skæmmede hende med et vanærende sår til straf for hendes liderlige spørgsmål. Et ødelagt udseende skulle nok lægge en dæmper på hendes beskidte lyster. Derpå svarede han at det overlod han helt til hende selv at afgøre! Så skyndte han sig tilbage til byen, kastede sig ind i de tætteste klynger og gav sig til at hugge modstanderne ned for fode mens blodet flød fra ham såvel som dem. Og da han kom forbi det kammer hvor Bjarke stadig lå og sov, befalede han ham at vågne med disse ord: